

Nr 307

Av herrar **Larsson** i Norderön och **Jonasson**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård.

(Lika lydande med motion nr 237 i Första kammaren)

I motioner till 1962 års riksdag hemställdes om skyndsam prövning och förslag angående lättnader i fråga om kostnaderna för djurägare dels för veterinärs resa till avlägset boende djurägare, dels för de ökade kostnader som uppkommer med anledning av jourtjänst. Riksdagen förklarade sig medveten om att de nuvarande kostnaderna för djurägare med långa avstånd till jourhavande veterinär var betungande och att vissa lättnader därför var önskvärda. Med hänsyn härtill fann man det skäligt att Kungl. Maj:t underkastade bidragsbestämmelserna en förnyad översyn och framlade de förslag som kunde anses betingade därav.

I anledning av riksdagsbeslutet uppdrog Kungl. Maj:t den 6 juni 1962 åt veterinärstyrelsen att företa sagda översyn och inkomma med förslag i ärendet.

Veterinärstyrelsens utredning och förslag överlämnades den 31 mars 1966. Utredningen visar att kostnaden för anlåtande av veterinär vid långa reseavstånd är mycket hög och att joursystemet blivit allt vanligare. Vid ett avstånd av 10 mil (bilväg) mellan veterinärens stationsort och djurbesättningen blev kostnaden enbart för inställelsen 103:10 kr. (f.n. 107:30 kr.). Skedde förrättningen en söndag, vilket är vanligast för jourtjänst, blev kostnaden 114:65 kr. (f.n. 120:95 kr.). Härtill kommer i båda fallen veterinärens arvode för behandlingen samt läkemedelskostnader.

Veterinärstyrelsens förslag innebär att om den aktuella kostnaden för resekostnadsersättning + inställelsearvode + avstånds- eller tidsarvoden överstiger 57:60 kr. (f.n. 60:80 kr.) så skall djurägaren slippa betala det överskjutande beloppet. Det innebär att bidragsregeln träder in då väglängden överstiger 5 mil (enkel resa), och veterinären åker med egen bil. Årskostnaden för reformen har av veterinärstyrelsen beräknats till 250 000 kr. Formellt innebär förslaget viss ändring i kungörelsen om statsbidrag till mindre bemedlade för djursjukvård m.m.

I årets statsverksproposition (Bil. 11, p. G. 11) har endast anmälts att veterinärstyrelsens utredning och förslag överlämnats till veterinärväsen-

deutredningen för att beaktas vid fullgörandet av utredningsuppdraget.

Vi finner det ytterst otillfredsställande att denna fråga, vars lösning redan 1962 års riksdag fann önskvärd, skall skjutas ytterligare på framtiden. Kostnaderna för att anlita jourhavande veterinär blir i många områden av landet orimligt höga, och det är synnerligen angeläget att en viss maximering av inställesekostnaderna kan ske. I nuvarande läge drar sig djurägarna för att anlita veterinär i sådana fall, vilket medför inte bara samhällsekonomiska förluster utan sannolikt också onödigt lidande för sjuka djur.

Enligt vår uppfattning är de av veterinärstyrelsen föreslagna bidragsreglerna lämpligt utformade och välmotiverade. Några ytterligare överväganden i frågan är därför ej erforderliga. Ett avvaktande av veterinärväsendeutredningens förslag skulle fördröja frågan minst ett par år, vilket vore ytterst otillfredsställande.

Vi anser att årets riksdag kan fatta beslut i frågan på grundval av veterinärstyrelsens utredning men att detta inte bör hindra veterinärväsendeutredningen att föreslå de ändringar som kan föranledas av vad denna utredning i övrigt kommer att föreslå.

Med hänvisning till det anförda föreslås,

att riksdagen måtte

i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om ändring i kungörelsen om statsbidrag till mindre bemedlade för djursjukvård m.m. i enlighet med veterinärstyrelsens ovan åberopade förslag, samt

besluta att bidragskostnaderna i fråga skall bestridas från det under nionde huvudtiteln anvisade förslagsanslaget till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård.

Stockholm den 24 januari 1967

Erik Larsson (cp)

i Norderön

Bertil Jonasson (cp)